

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 23.08.2004
KOM(2004) 569 galutinis

2004/0191 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos Bendrijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo, nustatančio priemonės, lygiavertės numatytosioms 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, pasirašymo ir jį lydinčio Susitarimo memorandumo pasirašymo ir sudarymo

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos Bendrijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo, nustatančio priemonės, lygiavertės numatytosioms 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, sudarymo

(pateikta Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Savo 2001 m. spalio 16 d. sprendimu Taryba įgaliojo Komisiją vesti derybas su Šveicarija, Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, Andora, Lichtenšteinu, Monaku ir San Marinu dėl atitinkamų susitarimų sudarymo, pagal kuriuos šios valstybės priimtų priemonės, lygiavertės taikomoms Bendrijoje ir užtikrinančias veiksmingą palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimą. Komisijai buvo nurodyta vesti šias derybas glaudžiai bendradarbiaudama su Tarybai pirmininkaujančia valstybe nare, glaudžiai ir nuolat konsultuodamasi su Aukšto lygio darbo grupe, sudaryta COREPER (Nuolatinių atstovų komiteto) 2001 m. birželio 13 d.¹ sprendimu ir Tarybos paskirta būti specialiu komitetu, padedančiu Komisijai atlikti šią užduotį.

Priėmus 2001 m. spalio 16 d. sprendimą, Komisija kreipėsi į pirmiau nurodytas tris valstybes, ne ES nares, siūlydama pradėti derybas, nors iš tikrųjų derybos galėjo prasidėti tik ECOFIN Tarybai 2001 m. gruodžio 13 d. patvirtinus direktyvos projekto tekstą. 2002 m. balandžio 25 d. Lichtenšteinas Komisijai pranešė, kad Lichtenšteino Vyriausybė taip pat patvirtino savo išsipareigojimą vesti derybas dėl taupymo pajamų apmokestinimo. Nuo to laiko buvo surengta daugybė tiek politinio, tiek techninio lygio susitikimų. Remdamasi 2001 m. spalio 16 d. Tarybos sprendimu, Komisija vedė šias derybas glaudžiai bendradarbiaudama su paskiau Tarybai pirmininkavusiomis valstybėmis narėmis. Komisija reguliariai teikė Tarybai ir Parlamentui žodines ataskaitas apie šių derybų eigą ir ECOFIN Tarybai pateikė 2002 m. gruodžio 3 d. Komunikatą apie derybas su trečiomis šalimis dėl taupymo pajamų apmokestinimo².

2003 m. birželio 3 d. Taryba konstatavo, kad 2003 m. gegužės 28 d. pateiktas susitarimo su Šveicarija projektas yra galutinis pasiūlymo dėl susitarimo tarp ES ir tos šalies variantas. Tarybos protokole taip pat pažymima:

„Keturi šio susitarimo dėl taupymo pajamų apmokestinimo elementai taip pat taps susitarimų tarp Europos Sąjungos ir Lichtenšteino, Andoros ir San Marino pagrindu“

2003 m. sausio 21 d. Taryba apibrėžė minėtus keturis elementus:

- *Užlaikymas ir išskaičiuojamasis mokestis: Šveicarija taikys tokio pat tarifo užlaikomąjį arba išskaičiuojamąjį mokestį kaip Belgija, Liuksemburgas ir Austrija....*
- *Pajamų pasidalijimas: Šveicarija padalys pajamas, gautas iš užlaikomojo mokesčio, ir pripažins Bendrijoje taikomą padalijimo proporciją 75/25 ...*
- *Savanoriškas informacijos atskleidimas*

Persvarstyti nuostatą, kad „Susitariančiosios Šalys konsultuojasi ne rečiau kaip kas trejus metus arba kurios nors Susitariančiosios Šalies prašymu, kad įvertintų ir, jeigu Susitariančių Šalių nuomone, reikia, pagerintų Susitarimo veikimą techniniu požiūriu. Bet kokių atveju, kai Belgija, Liuksemburgas ir Austrija pereis nuo išskaičiuojamojo mokesčio prie automatinio keitimosi informacija, kaip yra numatyta direktyvoje, Susitariančiosios Šalys konsultuosios tarpusavyje, kad įvertintų, ar, atsižvelgiant į tarptautinių įvykių raidą, būtina numatyti Susitarimo pakeitimus.

¹ OL C 183, 2001 6 29, p. 1.

² SEC (2002) 1287 galutinis, 2002 11 27.

Šveicarija įsipareigoja keisti informaciją gavusi prašymus, susijusius su bet kokiomis baudžiamosiomis ar civilinėmis bylomis dėl sukčiavimo arba kitokio netinkamo mokesčių mokėtojo elgesio"

Susitarimas su Lichtenšteinu, kuriame yra šie keturi elementai, dabar yra teikiamas Tarybai, kad būtų sudarytas ir pasirašytas. Kartu su susitarimu yra teikiamas papildomas Susitarimo memorandumas (toliau – SM), tarp Europos Bendrijos ir jos valstybių narių iš vienos pusės, ir Lichtenšteino Kunigaikštystės iš kitos pusės. Remiantis ECOFIN Tarybos 2003 m. sausio 21 d. išvadamis SM taip pat yra patvirtinama, kad per 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje³ numatytą pereinamąjį laikotarpį Europos bendrija pradės derybas su kitomis svarbiomis finansinėmis institucijomis, kad paskatintų pagal atitinkamą jų jurisdikciją imtis priemonių, lygiaverčių taikomoms Bendrijoje. Galiausiai SM numatoma, kad susitarimu patvirtintas priemonės Šalys įgyvendins sąžiningai ir kad jos vienašališkai nesiims jokių veiksmų, kurie be nepagrįstai galėtų sumažinti tokio susitarimo reikšmę. Nustačius, kad numatyta Tarybos direktyvos 2003/48/EB taikymo sritis gerokai skiriasi nuo susitarimo taikymo srities, ypač Susitarimo 6 straipsnio, Susitariančiosios Šalys nedelsdamos pradeda konsultacijas, siekdamas užtikrinti, kad susitarime būtų numatytos lygiavertės priemonės. Susitarimo memorandumas numato, kad informacijos mainų srityje Lichtenšteino Kunigaikštystė įsipareigoja dėti visas pastangas nedelsiant apibrėžti pagal procedūrines taisykles pagrįstai teikiamus prašymus. Taip pat Susitarimo memorandumas numato, kad Europos Sąjunga ir jos valstybės narės, bendradarbiaudamos su Lichtenšteinu, įskaitant bendradarbiavimą finansiniais klausimais, atsižvelgs į Lichtenšteino sprendimą numatyti priemonės, lygiavertės numatytosioms direktyvoje. Susitarimą pasirašantieji susitaria, kad būsimose derybose dėl informacijos mainų, kaip numatyta Susitarimo 10 straipsnio 4 dalyje, bet kuri Šalis gali svarstymui pateikti kitus su apmokestinimu susijusius klausimus, įskaitant klausimus, susijusius su dvigubo pajamų apmokestinimo panaikinimu.

Komisijos nuomone, Susitarimo tekstas atitinka 2001 m. spalio 16 d. Tarybos patvirtintus nurodymus dėl derybų. Taryba politine prasme patvirtini Susitarimą šių metų birželio 2 d. o birželio 9 d. pirmiau minėtoji Tarybos aukšto lygio darbo grupė pritarė Susitarimo ir Susitarimo memorandumo nuostatom.

Komisija siūlo Tarybai priimti šiuos pasiūlymus:

- dėl sprendimo pasirašyti susitarimą nustatantį priemonės, lygiavertės numatytosioms 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, ir jį lydintį Susitarimo memorandumą;
- dėl sprendimo sudaryti pirmiau minėtąjį susitarimą pagal Europos Bendrijos steigimo sutarties 300 straipsnyje apibrėžtą procedūrą.

Europos Bendrijos steigimo sutarties 300 straipsnio 2 dalis numato, kad Taryba sprendžia vieningai, kai susitarimas priklauso sričiai, kurioje vidaus teisės normoms nustatyti reikia balsų vieningumo. Kadangi šios srities vidaus teisės normos buvo nustatytos remiantis Sutarties 94 straipsniu, Komisijos nuomone, Taryba turėtų vieningai nuspręsti patvirtinti pasiūlymą dėl sprendimo. Remdamasi 2003 m. sausio 21 d. ECOFIN Tarybos išvadamis, Taryba sutinka, kad susitarimas su Lichtenšteino Kunigaikštyste turėtų būti priimtas vieningumo pagrindu.

³ OL L 157, 2003 26 6, p. 38.

Pasiūlymas dėl

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos Bendrijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo, nustatančio priemonės, lygiavertės numatytosioms 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, pasirašymo ir jį lydinčio Susitarimo memorandumo pasirašymo ir sudarymo

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 94 straipsnį, siejamą su 300 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, 3 dalies pirma pastraipa,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą⁴,

kadangi:

- (1) 2001 m. spalio 16 d. Taryba įgaliojo Komisiją derėtis su Lichtenšteino Kunigaikštyste dėl atitinkamo susitarimo, užtikrinančio, jog Lichtenšteino Kunigaikštystė imsis Bendrijoje taikomų lygiaverčių priemonių, kad būtų veiksmingai apmokestinamos palūkanos, gautos iš taupymo pajamų, sudarymo.
- (2) Derybų keliu sudarytas Susitarimo tekstas, atitinka Tarybos pateiktas derybines nuorodas. Susitarimą lydi Susitarimo memorandumas tarp Europos bendrijos ir jos valstybių narių, iš vienos pusės ir Lichtenšteino Kunigaikštystės, iš kitos pusės.
- (3) Jeigu vėliau bus priimtas sprendimas dėl susitarimo sudarymo, pageidautina pasirašyti šiuos du dokumentus, kurie jau buvo patvirtinti 2004 m. liepos 30 d. ir užtikrinti, kad Susitarimo memorandumą patvirtins Taryba,

NUSPRENDĖ:

Vienintelis straipsnis

Jeigu vėliau bus priimtas sprendimas dėl susitarimo sudarymo, Tarybos pirmininkas yra įgaliojamas paskirti asmenis, įgaliotus pasirašyti susitarimą, jį lydinčią Susitarimo memorandumą ir Susitarimo 21 straipsnio 2 dalyje bei paskutinėje Susitarimo memorandumo dalyje minimus raštus Europos bendrijos vardu.

Taryba tvirtinta prie šio Sprendimo pridedamo pirmiau minėtojo Susitarimo memorandumo tekstą.

⁴ OL C[...] [...], p. [...]

Priimta Briuselyje, [data]

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

Susitarimo memorandumas

Tarp

Europos bendrijos,
Belgijos Karalystės,
Čekijos Respublikos.
Danijos Karalystės,
Vokietijos Federacinės Respublikos,
Estijos Respublikos,
Graikijos Respublikos,
Ispanijos Karalystės,
Prancūzijos Respublikos,
Airijos,
Italijos Respublikos,
Kipro Respublikos,
Latvijos Respublikos,
Lietuvos Respublikos,
Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės,
Vengrijos Respublikos,
Maltos Respublikos,
Nyderlandų Karalystės,
Austrijos Respublikos,
Lenkijos Respublikos,
Portugalijos Respublikos,
Slovėnijos Respublikos,
Slovakijos Respublikos,
Suomijos Respublikos,
Švedijos Karalystės,
Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės

Ir

Lichtenšteino Kunigaikštystės

Europos bendrija, Belgijos Karalystė, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Estijos Respublika, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Airija, Italijos Respublika, Kipro Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrijos Respublika, Maltos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Lenkijos Respublika, Portugalijos Respublika, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė

ir

Lichtenšteino Kunigaikštystė, toliau vadinama „Lichtenšteinu“

susitarė taip:

1. IŽANGA

Lichtenšteinas ir Europos bendrija sudaro susitarimą, numatantį priemones, lygiavertes nustatytosioms 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo (toliau – Direktyva). Šis Susitarimo memorandumas papildo minėtą susitarimą.

2. DISKUSIJOS DĖL LYGIAVERČIŲ PRIEMONIŲ KITOSE TREČIOSIOSE ŠALYSE TAIKymo

Per Direktyvoje numatytą pereinamąjį laikotarpį Europos bendrija pradeda diskusijas su kitais svarbiais finansiniais centrais, siekdama paskatinti tas jurisdikcijas patvirtinti priemones, lygiavertes taikomoms Bendrijoje.

3. PAREIŠKIMAS DĖL KETINIMŲ

Pasirašiusieji šį Susitarimo memorandumą pareiškia, kad, jų nuomone, 1 dalyje minimas Susitarimas ir šis memorandumas yra priimtinas ir suderintas susitarimas, kuris gali būti laikomas pakankamu šalių interesams apsaugoti. Todėl priemonės, dėl kurių susitarta, bus įgyvendinamos nuosekliai ir sąžiningai ir be pagrindo vienašališkai nebus imamasi jokių veiksmų, kurie galėtų sumenkinti šio Susitarimo reikšmę.

Nustačius, kad Direktyvoje, priimtoje 2003 m. birželio 3 d. numatyta taikymo sritis gerokai skiriasi nuo šio Susitarimo taikymo srities, ypač dėl jo 6 straipsnio, Susitariančiosios Šalys nedelsdamos pradeda konsultacijas pagal šio Susitarimo 13 straipsnio 1 dalį, kad užtikrintų, jog susitarimu numatomos priemonės būtų lygiaverčio pobūdžio.

Lichtenšteinas įsipareigoja dėti visas pastangas nedelsiant apibrėžti pagal procedūrinės taisyklės pagrindais teikiamus prašymus dėl apsikeitimo informacija pagal 10 straipsnį.

Europos Sąjunga ir jos valstybės narės, bendradarbiaudamos su Lichtenšteinu, įskaitant bendradarbiavimą finansiniais klausimais, atsižvelgs į Lichtenšteino sprendimą numatyti priemones, lygiavertes numatytosioms direktyvoje. Susitarimą pasirašantieji susitaria, kad būsimose derybose dėl informacijos mainų, kaip numatyta Susitarimo 10 straipsnio 4 dalyje, bet kuri Šalis gali svarstymui pateikti kitus su apmokestinimu susijusius klausimus, įskaitant klausimus, susijusius su dvigubo pajamų apmokestinimo panaikinimu.

Pasirašyta, dviem egzemplioriais anglų, danų, graikų, ispanų, italų, olandų, portugalų, prancūzų, suomių, švedų, ir vokiečių kalbomis, visi tekstai šiomis kalbomis yra autentiški.

Susitariančios šalys tvirtina tekstus čekų, estų, vengų, latvių, lietuvių, maltiečių, Lenkų, slovakų ir slovėnų kalbomis, apsieisdamos raštais. Šie tekstai taip pat yra autentiški, kai ir tekstai pirmiau esančioje pastraipoje nurodytomis kalbomis.

Parašai

Pasiūlymas dėl

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos Bendrijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo, nustatančio priemones, lygiavertes numatytosioms 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, sudarymo

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 94 straipsnį, siejamą su 300 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, 3 dalies pirma pastraipa, ir 4 dalimi,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą⁵,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę⁶

kadangi:

- (1) 2001 m. spalio 16 d. Taryba įgaliojo Komisiją derėtis su Lichtenšteino Kunigaikštyste dėl atitinkamo susitarimo, užtikrinančio, jog Lichtenšteino Kunigaikštystė imsis Bendrijoje taikomų lygiaverčių priemonių, kad būtų veiksmingai apmokestinamos palūkanos, gautos iš taupymo pajamų, sudarymo.
- (2) Susitarimo tekstas, kurios buvo sudarytas derybų keliu, atitinka Tarybos pateiktas derybines nuorodas. Susitarimą lygi Susitarimo memorandumas tarp Europos bendrijos ir jos valstybių narių, iš vienos pusės ir Lichtenšteino Kunigaikštystės, iš kitos pusės, kurio tekstas pridedamas prie 2004 m.Tarybos sprendimo/.../EB .
- (3) 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, nuostatų taikymas priklauso nuo to, ar Lichtenšteino Kunigaikštystė taikys priemones, lygiavertes numatytosioms direktyvoje pagal susitarimą, sudarytą tarp Lichtenšteino Kunigaikštystės ir Europos bendrijos.
- (4) Pagal 2004 m.Tarybos sprendimą .../...EC ir vėliau priimtą Sprendimą dėl susitarimo sudarymo, 2004 m. Susitarimas buvo pasirašytas Europos Bendrijos vardu.
- (5) Šis Susitarimas turėtų būti patvirtintas Bendrijos vardu.

⁵ OL C.[...] [...], p. [...]

⁶ OL C.[...] [...], p. [...]

- (6) Būtina priimti paprastą ir greitą galimų Susitarimo I ir II priedų keitimų procedūrą,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Šiuo Sprendimu Susitarimas tarp Europos Bendrijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės, nustatančio priemones, lygiavertes numatytosioms 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, tvirtinamas Europos bendrijos vardu.

Susitarimo tekstas pridedamas prie šio Sprendimo.

2 straipsnis

Šiuo Sprendimu Komisija yra įgaliojama Bendrijos vardu patvirtinti Susitarimo priedų pakeitimus, būtinus užtikrinti, kad jie atitiktų informaciją, susijusią su kompetentingomis institucijomis, pateiktą pagal Direktyvos 2003/48/EB 5 straipsnio a punktą, ir esančią jos prieduose.

3 straipsnis

Tarybos Pirmininkas Bendrijos vardu⁷ teikia pranešimą, numatytą Susitarimo 16 straipsnyje.

4 straipsnis

Šis Sprendimas skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*

⁷ Susitarimo įsigaliojimo datą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbia Tarybos Generalinis sekretoriatas.

Priedas

Europos Bendrijos

ir

Lichtenšteino Kunigaikštystės

susitarimas, numatančio priemonės, lygiavertės numatytosioms 2003 m. birželio 3 d.
Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų,
apmokestinimo⁸

Europos bendrija (toliau – Bendrija),

ir

Lichtenšteino Kunigaikštystė (toliau – Lichtenšteinas),

arba „Susitariančioji šalis“ arba „Susitariančiosios Šalys“, kaip tinka pagal kontekstą,

patvirtindamos abipusį interesą toliau plėtoti santykius tarp Bendrijos ir Lichtenšteino,
susitarė sudaryti šį Susitarimą:

1 straipsnis

Lichtenšteino mokėjimų tarpininkų vykdomas mokesčių užlaikymas

- (1) Iš palūkanų, Lichtenšteino teritorijoje įsisteigusio mokėjimų tarpininko mokamų faktiškiesiems savininkams, kaip apibrėžta 4 straipsnyje, kurie yra Europos Sąjungos valstybės narės, toliau vadinamos valstybe nare, rezidentai, yra užlaikomos sumos, kaip apibrėžta 2 straipsnyje. Tokiai užlaikomai sumai taikomas tarifas yra 15% pirmuosius trejus metus, 20% – kitus trejus metus, o vėliau – 35%.
- (2) Lichtenšteinas imasi visų reikalingų priemonių užtikrinti, kad Lichtenšteino teritorijoje įsisteigę mokėjimų tarpininkai įvykdytų visus įsipareigojimus, būtinus šiam susitarimui įgyvendinti, svarbiausia, patvirtina nuostatas dėl procedūrų ir nuobaudų.

2 straipsnis

Savanoriškas atskleidimas

- (1) Lichtenšteinas patvirtina tvarką, pagal kurią faktiškasis savininkas, kaip apibrėžta 4 straipsnyje, gali išvengti 1 straipsnyje numatyto užlaikymo,

⁸ Toliau – Direktyva

aiškiai įgaliodamas jo mokėjimų tarpininką Lichtenšteine pateikti ataskaitą apie palūkanų mokėjimus tos valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Toks įgaliojimas būtų taikomas visoms palūkanoms, kurias tas mokėjimų tarpininkas išmoka tokiam faktiškajam savininkui.

- (2) Minimali informacija, kurią mokėjimų tarpininkas teikia pagal jam aiškiai suteiktą įgaliojimą, yra ši:
 - a) faktiškojo savininko tapatybė ir jo gyvenamoji vieta, nustatyta pagal 5 straipsnį;
 - b) mokėjimų tarpininko vardas, pavardė ir adresas;
 - c) faktiškojo savininko sąskaitos numeris arba, jeigu tokio nėra, skolinio reikalavimo, už kurį gaunamos palūkanos, identifikavimas, ir
 - d) mokamų palūkanų suma, apskaičiuota pagal 3 straipsnį.
- (3) Lichtenšteino kompetentinga institucija pranešimą apie 2 dalyje nurodytą informaciją pateikia faktiškojo savininko gyvenamosios vietos valstybės narės kompetentingai institucijai. Tokie pranešimai apie visų metų palūkanų mokėjimus pateikiami automatiškai ne rečiau kaip kartą per metus per 6 mėnesius nuo Lichtenšteino mokestinių metų pabaigos.
- (4) Jeigu faktiškasis savininkas nusprendžia taikyti tokią savanoriško informacijos atskleidimo procedūrą arba kitoku būdu savo gyvenamosios vietos valstybės narėms mokesčių įstaigoms deklaruoja savo pajamas iš palūkanų, gautas iš Lichtenšteino mokėjimų tarpininko, tokios pajamos iš palūkanų toje valstybėje narėje apmokestinamos pagal tokį pat tarifą, koks toje valstybėje narėje taikomas panašaus pobūdžio pajamoms.

3 straipsnis

Užlaikomos sumos vertinimo pagrindas

- (1) Mokėjimų tarpininkas išskaičiuoja užlaikomą sumą pagal 1 straipsnio 1 dalį tokia tvarka:
 - a) jeigu palūkanos, kaip apibrėžta 7 straipsnio 1 dalies a punkte, mokamos: nuo bendros sumokėtų arba įskaitytų į sąskaitą palūkanų sumos;
 - b) jeigu palūkanos, kaip apibrėžta 7 straipsnio 1 dalies b ir d punktuose, mokamos: nuo tuose punktuose nurodytos palūkanų arba pajamų sumos;
 - c) jeigu palūkanos, kaip apibrėžta 7 straipsnio 1 dalies c punkte, mokamos: nuo tame punkte nurodytos palūkanų sumos.

- (2) Taikant 1 dalies nuostatas, užlaikoma suma išskaičiuojama proporcingai laikotarpiui, per kurį faktiškasis savininkas išlaiko skolinį reikalavimą. Jeigu, remdamasis turima informacija, mokėjų tarpininkas negali tokio laikotarpio nustatyti, mokėjų tarpininkas laikosi nuomonės, kad faktiškasis savininkas tokį skolinį reikalavimą turėjo visą savo egzistavimo laikotarpį, išskyrus atvejus, kai pastarasis pateikia įrodymus dėl įsigijimo datos.
- (3) Tam pačiam palūkanų mokėjimui taikomi mokesčiai ir užlaikomos sumos, išskyrus sumas, užlaikomas pagal šį susitarimą, yra įskaitomos į sąskaitą atitinkamai pagal šį straipsnį apskaičiuotai užlaikomai sumai. Tai pirmiausia skiriama Lichtenšteine taikomam 4 % *Couponsteuer* mokesčiui.

4 straipsnis

Faktiškojo savininko apibrėžimas

- (1) Šiame susitarime „faktiškasis savininkas“ yra bet kuris asmuo, kuriam mokamos palūkanos, arba kuriam palūkanų mokėjimas yra garantuojamas, nebent jis įrodo, kad mokėjimas jo/jos vardu nebuvo gautas arba garantuotas. Asmuo nelaikomas faktiškuoju savininku, jeigu jis:
- a) veikia kaip mokėjų tarpininkas, kaip apibrėžta 6 straipsnyje, arba
 - b) veikia juridinio asmens, investicinio fondo arba lygiavertės organizacijos, užsiimančios bendromis investicijomis į vertybinius popierius, vardu, arba
 - c) veikia fizinio asmens, kuris yra faktiškasis savininkas ir kuris atskleidžia mokėjų tarpininkui jo/jos tapatybę ir gyvenamosios vietos valstybę.
- (2) Jeigu mokėjų tarpininkas turi informacijos, iš kurios galima spręsti, kad asmuo, kuriam mokamos palūkanos arba kuriam palūkanos yra garantuojamos, galbūt nėra faktiškasis savininkas, toks mokėjų tarpininkas imasi pagrįstų žingsnių tokio faktiškojo savininko tapatybei nustatyti. Jeigu mokėjų tarpininkas negali nustatyti faktiškojo savininko tapatybės, jis laikys tą fizinį asmenį faktiškuoju savininku.

5 straipsnis

Faktiškųjų savininkų tapatybė ir gyvenamoji vieta

Norėdamas nustatyti faktiškojo savininko, kaip apibrėžta 4 straipsnyje, tapatybę ir gyvenamąją vietą, mokėjų tarpininkas pagal Lichtenšteino teisės aktus, reglamentuojančius pinigų plovimą, registruoja faktiškojo savininko pavardę, vardą, adresą, duomenis apie gyvenamąją vietą. Jeigu sutartiniai santykiai buvo užmegzti arba sandoris įvykdytas 2004 m. sausio 1 d. arba vėliau nesant sutartinių santykių,

asmenų, kurie pateikia valstybės narės išduotą pasą arba oficialią tapatybės kortelę ir teigia esantys kitos valstybės, ne valstybės narės ar Lichtenšteino, rezidentai, gyvenamoji vieta nustatoma pagal mokesčių identifikacinį pažymėjimą, išduotą valstybės, kurioje asmuo teigia gyvenantis, kompetentingos institucijos. Jeigu toks pažymėjimas nepateikiamas, gyvenamąją vietą laikoma valstybės narė, kuri išdavė pasą arba kitą oficialų tapatybę patvirtinantį dokumentą.

6 straipsnis

Mokėjimų tarpininko apibrėžimas

Šiame susitarime „mokėjimų tarpininkas“ Lichtenšteine yra bankai pagal Lichtenšteino bankininkystės įstatymus, vertybinių popierių makleriai, fiziniai ir juridiniai asmenys, veikiantys pagal Lichtenšteino asmenų ir bendrovių įstatymą (PGR), ūkinės bendrijos ir užsienio bendrovių nuolatinės atstovybės, kurios, nors ir ne visada, priima, saugoja, investuoja arba perveda trečiųjų asmenų turtą arba paprasčiausiai, vykdydamos savo ūkinę veiklą, moka arba garantuoja palūkanas.

7 straipsnis

Palūkanų mokėjimo apibrėžimas

(1) Šiame susitarime „palūkanų mokėjimas“ yra:

- a) faktiškųjų savininkų, kaip apibrėžta 4 straipsnyje, naudai sumokėtos palūkanos arba įskaitytos į sąskaitą palūkanos, susijusios su bet kokios rūšies skoliniais reikalavimais, įskaitant palūkanas, sumokėtas už Lichtenšteino mokėjimų tarpininkų saugojamus patikėtinių indėlius, nesvarbu, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne ir ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, pirmiausia pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių, pajamos iš obligacijų ir skolos vertybinių popierių, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis ar skolos vertybiniais popieriais susijusias priemokas ar premijas, bet išskyrus palūkanas nuo privačių asmenų suteiktų paskolų, kai tokie asmenys nedalyvauja verslo veikloje. Delspinigiai už pavėluotus mokėjimus nelaikomi palūkanomis;
- b) palūkanos, sukauptos ir kapitalizuotos parduodant, grąžinant ar išperkant a punkte minimus skolinius reikalavimus;
- c) pajamos, gaunamos iš palūkanų mokėjimų, tiesiogiai ar netiesiogiai per 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų apmokestinimo (toliau – Direktyva) 4 straipsnio 2 dalyje minimo subjektą, kurias paskirsto:
 - (i) kolektyvinio investavimo subjektai, įsisteigę valstybėje narėje arba Lichtenšteine,

- (ii) subjektai, įsisteigę valstybėje narėje, kurie naudojami Direktyvos 4 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe ir kurie apie tai informuoja mokėjimų tarpininką,
 - (iii) kolektyvinio investavimo subjektai, įsisteigę už Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijų ribų;
- d) pajamos, gautos pardavus, padengus arba išpirkus akcijas arba vienetus toliau nurodytose įmonėse arba subjektuose, jeigu jos tiesiogiai ar netiesiogiai per kitus toliau nurodytus kolektyvinio investavimo subjektus daugiau nei 40 % savo turto investuoja į skolinius reikalavimus, kaip minima a punkte:
 - (i) kolektyvinio investavimo subjektai, įsisteigę valstybėje narėje arba Lichtenšteine,
 - (ii) subjektai, įsisteigę valstybėje narėje, kurie naudojami Direktyvos 4 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe ir apie tai informuoja mokėjimų tarpininką,
 - (iii) kolektyvinio investavimo subjektai, įsisteigę už Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijų ribų.
- (2) Dėl 1 dalies c punkto, jei mokėjimų tarpininkas neturi informacijos apie santykinę pajamų, gautų iš palūkanų mokėjimų, dydį, palūkanų mokėjimu laikoma visa pajamų suma.
- (3) Dėl 1 dalies d punkto, jei mokėjimų tarpininkas neturi informacijos apie procentinę turto, investuoto į skolinius reikalavimus arba į akcijas ar investicinius vienetus, kaip apibrėžta toje dalyje, dydį, tas procentinis dydis bus laikomas didesniu nei 40 %. Jei jis negali nustatyti faktiškojo savininko realizuotų pajamų sumos, manoma, kad pajamos atitinka akcijų arba investicinių vienetų pardavimo, padengimo ar išpirkimo pajamas.
- (4) Pajamos, kurias gauna įmonės arba subjektai, investavę iki 15 % savo turto į skolinius reikalavimus, kaip apibrėžta 1 dalies a punkte, nelaikomos palūkanų mokėjimu, kaip apibrėžta 1 dalies c ir d punktuose.
- (5) 1 dalies d punkte ir 3 dalyje minimas procentinis dydis nuo 2011 m. sausio 1 d. bus 25 %.
- (6) 1 dalies d punkte ir 4 dalyje minimi procentiniai dydžiai nustatomi atsižvelgiant į investicijų politiką, nustatytą tų įmonių ar subjektų fondo taisyklėse arba įsisteigimo dokumentuose, o jei tai neįmanoma – pagal tų įmonių ar subjektų faktinę turto sudėtį.

8 straipsnis

Pajamų pasidalijimas

- (1) Lichtenšteinas pasilieka 25 % pajamų, gautų užlaikant mokesčius pagal šį susitarimą, ir perveda 75 % pajamų faktiškojo savininko gyvenamosios vietos valstybei narei.
- (2) Tokie pervedimai atliekami kiekvienais metais vienu mokėjimu kiekvienai valstybei narei vėliausiai per šešių mėnesių laikotarpį nuo Lichtenšteino mokestinių metų pabaigos.

9 straipsnis

Dvigubo apmokestinimo panaikinimas

- (1) Jeigu iš faktiškojo savininko gautų pajamų Lichtenšteino mokėjimų tarpininkas išskaičiavo mokesčius, faktiškojo savininko gyvenamosios vietos valstybė narė mokesčių tikslais jam suteikia išskaičiuotojo mokesčio dydžio mokesčių kreditą. Jeigu ši suma yra didesnė nei mokestis, kurį pagal nacionalinius įstatymus reikia sumokėti nuo palūkanų, iš kurių išskaičiuojamas mokestis, gyvenamosios vietos valstybė narė faktiškajam savininkui mokesčių tikslais grąžina viršijančią išskaičiuojamojo mokesčio sumą.
- (2) Jeigu faktiškojo savininko gautos palūkanos buvo apmokestintos koku nors kitoku mokesčiu arba iš jos buvo užlaikomas mokestis, išskyrus numatytąjį šiuo susitarimu, ir gyvenamosios vietos valstybė narė mokesčių tikslais tokiems mokesčiams arba mokesčių užlaikymui suteikia mokesčių kreditą pagal nacionalinius įstatymus arba dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, tokie mokesčiai arba užlaikomos sumos yra įskaitomos į sąskaitą dar prieš imant taikyti 1 dalyje apibrėžtą procedūrą. Mokesčių tikslais gyvenamosios vietos valstybė narė priima Lichtenšteino mokėjimų tarpininko išduotus pažymėjimus kaip tinkamus mokesčio sumokėjimo ar užlaikymo įrodymus, darydama prielaidą, kad mokesčių tikslais gyvenamosios vietos valstybė narė galės iš Lichtenšteino kompetentingos institucijos gauti Lichtenšteino mokėjimų tarpininko išduotame pažymėjime nurodytos informacijos patvirtinimą.
- (3) Faktiškojo savininko gyvenamosios vietos mokesčių tikslais valstybė narė gali pakeisti 1 ir 2 dalyse nurodomą mokesčio kredito mechanizmą 1 straipsnyje minimo išskaičiuojamojo mokesčio grąžinimu.

10 straipsnis

Keitimasis informacija

- (1) Lichtenšteino ir bet kurios kitos valstybės narės kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie elgesį, kuris laikomas sukčiavimu mokesčių srityje pagal prašomos valstybės įstatymus arba panašiais nusikaltimais, susijusiais su šiuo susitarimu apibrėžiamomis pajamomis. „Panašūs“ yra tik nusikaltimai, tolygūs sukčiavimui mokesčių srityje pagal prašomosios valstybės įstatymus. Atsakydama į tinkamai pagrįstą prašymą, prašomoji valstybė pagal savo nustatytas procedūras teikia informaciją, susijusią su aplinkybėmis, kurias tiria arba kurias civilinės ar baudžiamosios teisės pagrindu gali tirti prašančioji valstybė. Visa Lichtenšteino arba bet kurios valstybės narės gauta informacija yra laikoma išlaptinta, kaip ir informacija, kurią tokia valstybė narė gauna pagal nacionalinius įstatymus, ir gali būti atskleidžiama tik asmenims ir institucijomis (įskaitant teismus ir administracines įstaigas), susijusias su mokesčių nuo šiuo susitarimu numatytų pajamų apskaičiavimu ir surinkimu, taikymu arba išieškojimu, arba skundų dėl jų padavimu. Tokie asmenys ir institucijos minėtą informaciją naudoja tik tokiems nurodytiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose arba pateikti, kad teismas priimtų sprendimą.
- (2) Nustatydama, ar gali būti suteikta prašyme nurodyta informacija, prašomoji valstybė taiko prašančiosios, o ne prašomosios valstybės įstatymuose numatytą senaties terminą.
- (3) Prašomoji valstybė teikia informaciją, jeigu prašančioji valstybė turi pagrindo įtarti, kad elgesys yra sukčiavimas mokesčių srityje arba panašus nusikaltimas. Prašančiosios valstybės įtarimas dėl sukčiavimo mokesčių srityje arba panašaus nusikaltimo gali būti grindžiamas:
 - a) dokumentais, nesvarbu, autentiškais ar ne, kurie gali būti susiję, be kita ko, su verslo apskaitos dokumentais, sąskaitų knygomis arba banko sąskaitos informacija;
 - b) mokesčių mokėtojo kaip parodymai pateikta informacija;
 - c) informacija, gauta iš informatoriaus ar kito trečiojo asmens, kuris buvo atskirai pasamdytas arba dėl kitų priežasčių laikomas patikimu; arba
 - d) netiesioginiais įrodymais.
- (4) Bet kurios valstybės narės prašymu Lichtenšteinas pradeda dvišales derybas su ta valstybe nare, kad apibrėžtų atskirus atvejus, kuriuos galima priskirti atskiroms „panašių“ nusikaltimų kategorijoms pagal toje valstybėje narėje taikomas apmokestinimo procedūras.

11 straipsnis

Kompetentingos institucijos

Šiame susitarime kompetentingos institucijos yra I priede išvardytos institucijos.

12 straipsnis

Konsultacijos

Iškilus nesutarimams tarp Lichtenšteino ir vienos ar daugiau 11 straipsnyje minimų kompetentingų institucijų dėl šio susitarimo aiškinimo ar taikymo, šios kompetentingos institucijos stengsis tokius nesutarimus spręsti abipusiu susitarimu. Jos nedelsdamos praneša apie savo konsultacijų rezultatus Europos Bendrijų Komisijai. Bet kurios kompetentingos institucijos prašymu Komisija gali dalyvauti konsultacijose dėl susitarimo aiškinimo.

13 straipsnis

Persvarstymas

- (1) Susitariančios šalys ne rečiau kaip kas trejus metus arba bet kurios susitariančiosios šalies prašymu konsultuojasi, kad nustatytų ir, jeigu Susitariančiosios Šalys mano, jog tai reikalinga, pagerintų techninį šio susitarimo veikimą bei įvertintų tarptautinių įvykių raidą. Tokios konsultacijos surengiamos per mėnesį nuo prašymo pateikimo arba dar anksčiau, jeigu reikalas yra skubus.
- (2) Remdamosi tokiu vertinimu, Susitariančiosios Šalys gali tarpusavyje tartis, kad nustatytų, ar būtina numatyti šio susitarimo pakeitimus, atsižvelgiant į tarptautinių įvykių raidą
- (3) Įgijusios pakankamos 1 straipsnio 1 dalies taikymo patirties, Susitariančiosios Šalys tarpusavyje tariaisi, kad nustatytų, ar būtina padaryti šio susitarimo pakeitimus, atsižvelgiant į tarptautinių įvykių raidą.
- (4) Norėdamos dalyvauti 1, 2 ir 3 dalyse minimose konsultacijose kiekviena Susitariančioji Šalis informuoja kitą Susitariančiąją Šalį apie aplinkybes, kurios galėtų turėti poveikio šio susitarimo veikimui. Tokios aplinkybės gali būti ir bet kokie susitarimai tarp vienos iš Susitariančiųjų Šalių ir bet kurios trečiosios valstybės.

14 straipsnis

Dalyvavimas dvišalėse dvigubo apmokestinimo sutartyse

Sutarčių tarp Lichtenšteino ir valstybių narių dėl dvigubo apmokestinimo nuostatos netrukdo taikyti šiuo susitarimu numatyto mokesčių išskaičiavimo.

15 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos, susijusios su apyvartiniais skolos vertybiniais popieriais⁹

- (1) Nuo šio susitarimo taikymo pradžios tol, kol bent viena valstybė narė taiko panašias nuostatas, ir ne vėliau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 d. vidaus ir tarptautinės obligacijos bei kiti apyvariniai skolos vertybiniai popieriai, kurie buvo pirmą kartą išleisti iki 2001 m. kovo 1 d. arba kurių pirminės emisijos prospektai išleidžiančiųjų valstybių kompetentingų institucijų buvo patvirtinti iki tos datos, nėra laikomi skoliniais reikalavimais, kaip apibrėžta šio susitarimo 7 straipsnio 1 dalies a punkte, jei 2002 m. kovo 1 d. ar vėliau tokių apyvartinių skolos vertybinių popierių emisijos nebuvo atliktos.

Tačiau jeigu bent viena Europos bendrijos valstybė narė taip pat taiko panašias nuostatas, šio straipsnio nuostatos ir po 2010 m. gruodžio 31 d. taikomos tokių apyvartinių skolos vertybinių popierių atžvilgiu:

- kuriuose yra bendros sumos (*gross-up*) ir išankstinio išpirkimo sąlygos;
- jeigu mokėjimų tarpininkas, kaip apibrėžta 6 straipsnyje, yra įsisteigęs Lichtenšteine, ir
- jeigu mokėjimų tarpininkas moka palūkanas arba garantuoja palūkanų mokėjimą tiesiogiai faktiškojo savininko, valstybės narės rezidento, naudai.

Visoms valstybėms narėms nustojus taikyti panašias nuostatas, šio straipsnio nuostatos ir toliau taikomos tik šių apyvartinių vertybinių popierių atžvilgiu:

- kuriuose yra bendros sumos (*gross-up*) ir išankstinio išpirkimo sąlygos;
- jeigu mokėjimų tarpininkas yra įsisteigęs Lichtenšteine, ir
- jeigu mokėjimų tarpininkas moka palūkanas arba garantuoja palūkanų mokėjimą tiesiogiai faktiškojo savininko, valstybės narės rezidento, naudai.

⁹ Kaip ir Direktyvoje šios pereinamojo laikotarpio nuostatos taikomos perleidžiamiesiems vertybiniais popieriams, kurie yra investuojami per investicinius fondus.

Jeigu 2002 m. kovo 1 d. arba vėliau vyriausybė arba atitinkamas subjektas, kuris veikia kaip valstybės institucija arba kurio vaidmuo yra pripažįstamas tarptautinėje sutartyje (išvardytos šio susitarimo II priede), išleidžia pirmiau minėtus apyvartinius vertybinius popierius, visa tokių vertybinių popierių emisija, įskaitant pirminę ir bet kurias vėlesnes emisijas, yra laikoma skoliniu reikalavimu, kaip apibrėžta 7 straipsnio 1 dalies a punkte.

Jeigu 2002 m. kovo 1 d. arba vėliau bet kuris kitas emitentas, kuriam netaikoma ketvirta pastraipa, išleidžia pirmiau minėtus apyvartinius vertybinius popierius, tokia vėlesnė emisija laikoma skoliniu reikalavimu, kaip apibrėžta 7 straipsnio 1 dalies a punkte.

- (2) Šis straipsnis nekliudo Lichtenšteinui ir valstybėms narėms taikyti mokesčių pajamoms, pagal jų nacionalinius įstatymus gautoms iš 1 dalyje nurodytų apyvartinių vertybinių popierių.

16 straipsnis

Pasirašymas, įsigaliojimas ir galiojimo trukmė

- (1) Šis susitarimas turi būti Susitariančiųjų Šalių ratifikuotas arba patvirtintas pagal jų nacionalinius įstatymus. Susitariančiosios Šalys teikia viena kitai pranešimus apie tokių procedūrų baigmą. Šis susitarimas įsigalioja antrojo po paskutinio pranešimo pateikimo mėnesio pirmą dieną.
- (2) Įvykdžiusios Lichtenšteino konstitucinius ir Bendrijos teisės dėl tarptautinių sutarčių sudarymo ir nepažeisdamos 17 straipsnio nuostatų, Lichtenšteinas ir, jeigu tinka, Bendrija, veiksmingai įgyvendins ir pradės taikyti šį susitarimą iki 2005 m. liepos 1 d. ir apie tai informuos viena kitą.
- (3) Šis susitarimas galios tol, kol viena iš Susitariančiųjų Šalių jo nenutrauks.
- (4) Bet kuri Susitariančioji Šalis gali nutraukti šį susitarimą, apie tai pranešdama kitai šaliai. Tokiu atveju susitarimas nustoja galioti praėjus dvylikai mėnesių nuo tokio pranešimo pateikimo.

17 straipsnis

Taikymas ir laikinas taikymo sustabdymas

- (1) Šis susitarimas taikomas, jeigu valstybių narių priklausomos arba susijusios teritorijos, nurodytos 2000 m. birželio 19–20 d. Tarybos (Ekonomikos ir finansų reikalų) ataskaitoje Europos Vadovų Tarybos susitikimui Santa Maria de Feiroje, taip pat atitinkamai Jungtinės Amerikos Valstijos, Monakas ir San Marinas patvirtins ir taikys priemones, kurios atitiktų nurodytąsias direktyvoje arba šiame susitarime ir būtų joms lygiavertės, ir numatys tokias pačias tokių priemonių įsigaliojimo datas.

- (2) Susitariančiosios Šalys bendru sutarimu ne vėliau kaip šeši mėnesiai iki 16 straipsnio 2 dalyje nurodytos datos nuspręs, ar numatant atitinkamų priemonių įsigaliojimo trečiosiose šalyse, priklausomose arba susijusiose teritorijose datas bus tenkinamos 1 dalyje nustatytos sąlygos. Jeigu Susitariančiosios Šalys nenustato, kad atitinkamos sąlygos bus tenkinamos, jos bendru sutarimu numato naujas 16 straipsnio 2 dalies nuostatų taikymo datas.
- (3) Kiekviena Susitariančioji Šalis gali, apie tai pranešusi kitai Šaliai, iš karto laikinai sustabdyti šio susitarimo arba jo dalies taikymą, jeigu Direktyva arba jos dalys laikinai arba visai nustoja galioti pagal Europos bendrijos teisę arba jeigu kuri nors valstybė narė laikinai sustabdo savo įgyvendinančiųjų teisės aktų taikymą.
- (4) Kiekviena Susitariančioji Šalis gali laikinai sustabdyti šio susitarimo taikymą, apie tai pranešdama kitai Šaliai, jeigu viena iš 1 dalyje minimų trečiųjų valstybių arba teritorijų nustoja taikyti toje dalyje minimas priemones. Taikymas gali būti laikinai sustabdomas ne anksčiau nei praėjus dviem mėnesiams nuo tokio pranešimo pateikimo. Šio susitarimo taikymas atnaujinamas, kai tik atitinkamos priemonės vėl imamos taikyti.

18 straipsnis

Reikalavimai ir galutinis atsiskaitymas

- (1) Šio susitarimo nutraukimas arba jo viso arba dalies taikymo laikinas sustabdymas nedaro poveikio atskirų asmenų reikalavimams, kaip apibrėžta 9 straipsnyje.
- (2) Tokiu atveju Lichtenšteinas iki šio susitarimo taikymo laikotarpio pabaigos parengia galutinę sąskaitą ir perveda valstybėms narėms galutinį mokėjimą.

19 straipsnis

Taikymo teritorija

Viena, šis susitarimas Sutartyje nustatytomis sąlygomis taikomas teritorijoms, kurioms taikoma Europos bendrijų steigimo sutartis, ir antra, Lichtenšteino teritorijoje.

20 straipsnis

Priedai

- (1) Priedai yra neatskiriama šio susitarimo dalis.

- (2) I priede pateiktas kompetentingų institucijų sąrašas gali būti keičiamas Lichtenšteino Kunigaikštystei pateikus kitai Susitariančiai Šaliai pranešimą, jeigu tai Priedo a punkte nurodyta institucija; dėl kitų institucijų pranešimus teikia Europos Bendrija.

II priede pateiktas susijusių subjektų sąrašas keičiamas abipusiu susitarimu.

21 straipsnis

- (1) Šis susitarimas yra sudarytas dviem egzemplioriais anglų, danų, graikų, ispanų, italų, olandų, portugalų, prancūzų, suomių, švedų, ir vokiečių kalbomis, visi tekstai visomis šiomis kalbomis yra autentiški.
- (2) Susitariančios šalys tvirtina tekstus čekų, estų, vengų, latvių, lietuvių, maltiečių, lenkų, slovakių ir slovėnų kalbomis, apsisiekdamos raštais. Šie tekstai taip pat yra autentiški, kai ir tekstai pirmiau esančioje pastraipoje nurodytomis kalbomis.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti atstovai pasirašė šį susitarimą

Pasirašyta,

... vardu

... vardu

I priedas

Kompetentingų institucijų sąrašas

Šiame susitarime „kompetentingos institucijos“ yra šios:

- a) Lichtenšteino Kunigaikštystėje: Die Regierung des Fürstentums Liechtenstein arba jo įgaliotasis atstovas,
- b) Belgijos Karalystėje: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances arba jo įgaliotasis atstovas,
- c) Čekijos Respublikoje: Ministr financí arba jo įgaliotasis atstovas,
- d) Danijos Karalystėje: Skatteministeren arba jo įgaliotasis atstovas,
- e) Vokietijos Federacinėje Respublikoje: Der Bundesminister der Finanzen arba jo įgaliotasis atstovas,
- f) Estijos Respublikoje: Rahandusminister arba jo įgaliotasis atstovas,
- g) Graikijos Respublikoje: Ο Υπουργός των Οικονομικών arba jo įgaliotasis atstovas,
- h) Ispanijos Karalystėje: El Ministro de Economía arba jo įgaliotasis atstovas,
- i) Prancūzijos Respublikoje: Le Ministre chargé du budget arba jo įgaliotasis atstovas,
- j) Airijoje: The Revenue Commissioners arba jų įgaliotieji atstovai,
- k) Italijos Respublikoje: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali arba jo įgaliotasis atstovas,
- l) Kipro Respublikoje: Υπουργός Οικονομικών arba jo įgaliotasis atstovas,
- m) Latvijos Respublikoje: Finanšu ministrs arba jo įgaliotasis atstovas,
- n) Lietuvos Respublikoje: Finansų ministras arba jo įgaliotasis atstovas,
- o) Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje: Le Ministre des Finances arba jo įgaliotasis atstovas; tačiau taikant 10 straipsnį, kompetentinga institucija yra „le Procureur Général d'Etat luxembourgeois“,
- p) Vengrijos Respublikoje: A pénzügyminiszter arba jo įgaliotasis atstovas,
- q) Maltos Respublikoje: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi arba jo įgaliotasis atstovas,
- r) Nyderlandų Karalystėje: De Minister van Financiën arba jo įgaliotasis atstovas,

- s) Austrijos Respublikoje: Der Bundesminister für Finanzen arba jo įgaliotasis atstovas,
- t) Lenkijos Respublikoje: Minister Finansów arba jo įgaliotasis atstovas,
- u) Portugalijos Respublikoje: O Ministro das Finanças arba jo įgaliotasis atstovas,
- v) Slovėnijos Respublikoje: Minister za finance arba jo įgaliotasis atstovas,
- w) Slovakijos Respublikoje: Minister financií arba jo įgaliotasis atstovas,
- x) Suomijos Respublikoje: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet arba jo įgaliotasis atstovas,
- y) Švedijos Karalystėje: Finansdepartementet arba jo įgaliotasis atstovas,
- z) Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje ir Europos teritorijose, už kurių tarptautinius ryšius yra atsakinga Jungtinė Karalystė: the Commissioners of Inland Revenue arba jų įgaliotieji atstovai ir Gibraltaro kompetentinga institucija, kurią paskiria Jungtinė Karalystė pagal Bendrus susitarimus dėl Gibraltaro kompetentingų institucijų ES kontekste ir EB dokumentus, pagal atitinkamas sutartis, apie kurias valstybėms narėms ir Europos Sąjungos institucijoms buvo pranešta 2000 m. balandžio 19 d., kurių kopijas Europos Sąjungos Tarybos Generalinis Sekretorius pateikia Lichtenšteinui ir kurios yra taikomos šiam susitarimui.

II priedas

Susijusių subjektų sąrašas

Šio susitarimo 15 straipsnyje „*susijusių subjektu, kuris veikia kaip valstybės institucija arba kurio vaidmuo yra pripažįstamas tarptautinėje sutartyje*“, yra laikomi toliau išvardyti subjektai:

SUBJEKTAI EUROPOS SĄJUNGOJE:

Belgija

- Vlaams Gewest (Flamandijos regionas)
- Région wallonne (Valonijos regionas)
- Région bruxelloise/Brussels Gewest (Briuselio regionas)
- Communauté française (Prancūzų bendruomenė)
- Vlaamse Gemeenschap (Flamandų bendruomenė)
- Deutschsprachige Gemeinschaft (vokiškai kalbanti bendruomenė)

Ispanija

- Xunta de Galicia (Galicijos regioninė vykdomoji valdžia)
- Junta de Andalucía (Andalūzijos regioninė vykdomoji valdžia)
- Junta de Extremadura (Ekstremadūros regioninė vykdomoji valdžia)
- Junta de Castilla- La Mancha (Bastilijos-La Mančos regioninė vykdomoji valdžia)
- Junta de Castilla- León (Kastilijos Leono regioninė vykdomoji valdžia)
- Gobierno Foral de Navarra (Navaros regioninė vyriausybė)
- Govern de les Illes Balears (Balearų salų vyriausybė)
- Generalitat de Catalunya (Katalonijos autonominė vyriausybė)
- Generalitat de Valencia (Valensijos autonominė vyriausybė)
- Diputación General de Aragón (Aragono regioninė taryba)
- Gobierno de las Islas Canarias (Kanarų salų vyriausybė)
- Gobierno de Murcia (Mursijos vyriausybė)

- Gobierno de Madrid (Madrido vyriausybė)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskų krašto autonominės bendrijos vyriausybė)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoa regioninė taryba)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Biskajos regioninė taryba)
- Diputación Foral de Alava (Alavos regioninė taryba)
- Ayuntamiento de Madrid (Madrido miesto taryba)
- Ayuntamiento de Barcelona (Barselonos miesto taryba)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Kanarijos salos taryba)
- Cabildo Insular de Tenerife (Tenerifės salos taryba)
- Instituto de Crédito Oficial (Valstybės kredito įstaiga)
- Instituto Catalán de Finanzas (Katalonijos finansų institucija)
- Instituto Valenciano de Finanzas (Valensijos finansų institucija)

Graikija

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nacionalinė telekomunikacijos organizacija)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nacionalinė geležinkelių organizacija)
- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Valstybinė elektros bendrovė)

Prancūzija

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Socialinės skolos išpirkimo fondas)
- L'Agence française de développement (AFD) (Prancūzijos plėtros agentūra)
- Réseau Ferré de France (RFF)(Prancūzijos geležinkelių tinklas)
- Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nacionalinis greitkelių fondas)
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Paryžiaus ligoninių valstybinė parama)
- Charbonnages de France (CDF) (Paryžiaus anglių taryba)
- Entreprise minière et chimique (EMC) (Kasybos ir chemijos bendrovė)

Italija

- Regionai
- Provincijos
- Savivaldybės
- Cassa Depositi e Prestiti (Indėlių ir paskolų fondas)

Latvija

- Pašvaldības (savivaldybės)

Poland

- gminy (bendrijos)
- powiaty (rajonai)
- województwa (vaivadijos)
- związki gmin (gminų asociacijos)
- powiatów (rajonų asociacijos)
- województw (vaivadijų asociacijos)
- miasto stołeczne Warszawa (valstybės sostinė Varšuva)
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Žemės ūkio restruktūrizavimo ir modernizavimo agentūra)
- Agencja Nieruchomości Rolnych (Žemės ūkio turto agentūra)

Portugalija

- Região Autónoma da Madeira (Madeiros autonominis regionas)
- Região Autónoma dos Açores (Azorų autonominis regionas)
- Savivaldybės

Slovakija

- mestá a obce (savivaldybės)
- Železnice Slovenskej republiky (Slovakijos geležinkelių bendrovė)
- Štátny fond cestného hospodárstva (Valstybinis kelių fondas)
- Slovenské elektrárne (Slovakijos elektros jėgainės)

- Vodohospodárska výstavba (Vandens ūkio bendrovė)

TARPTAUTINIAI SUBJEKTAI LICHTENŠTEINE:

- Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankas
- Europos investicijų bankas
- Azijos plėtros bankas
- Afrikos plėtros bankas
- Pasaulio bankas / IBRD / IMF
- Tarptautinė finansų korporacija
- Amerikos plėtros bankas
- Europos Tarybos Socialinės plėtros fondas
- EURATOM
- Europos bendrija
- Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andų plėtros korporacija)
- Eurofima
- Europos anglių ir plieno bendrija
- Šiaurės šalių investicijų bankas
- Karibų plėtros bankas

15 straipsnio nuostatos nepažeidžia jokių tarptautinių įsipareigojimų, kuriuos Susitariančiosios Šalys galėjo prisiimti dėl pirmiau išvardytų tarptautinių subjektų.

SUBJEKTAI TREČIOSIOSE ŠALYSE :

Subjektai, kurie atitinka tokius kriterijus:

- 1) Subjektas pagal nacionalinius kriterijus aiškiai laikomas valdžios subjektu.
- 2) Toks valdžios subjektas yra ne rinkos gamintojas, administruojantis ir finansuojantis grupės veiklą, pirmiausia teikiantis ne rinkos prekes ir paslaugas, skirtas Bendrijos labui, ir veiksmingai kontroliuojamas valdžios sektoriaus.
- 3) Toks valdžios subjektas yra stambus ir reguliarius skolos emitentas.
- 4) Suinteresuota valstybė gali garantuoti, kad toks valdžios subjektas nevykdys išankstinio išpirkimo, jeigu numatoma bendros sumos (*gross-up*) sąlyga.